

ad eiusdem consequentia probacionem dieo ; quod tunc dato
casu, illa creatura non duraret verè & propriè, sed existituram,
esse vel per suam existentiam solam per modum distinctum,
qui quidem modis non respiceret tempus, sed spatium, aeter-
num præcurrens omni tempore imaginabili.
 18 Obijcies 8. si Deus creasset ignem ab aeterno, & stup-
pam ab aeterno igni approximatam, utique stuppa non posset
ab aeterno comburi, neque ignis posset illam ab aeterno com-
bure, cum esset agens necessarium ; ergo neque dicendum est,
quod talis creatura sit possibilis ab aeterno.

Respondeo, quod stuppa non posset ab aeterno comburi,
quia ut supra dixi in hac lectione n. 13. annihilationis & corruptio-
nem supponunt existentiam rei annihilatæ ab aeterno, & actiones
sunt existentium, sicut etiam quod ego negare possum, ar-
gumentum, quia solum ibi est necessaria prioritas ordinis &
dignitatis, quod valet de qualunque operatione, sicut dicamus
de materia de Angelis [Deo dante] cum queram, an Angeli po-
tuerint peccare in primo instanti, aut mereri.

19 Obijcies 9. illa creatura a Deo producta fuissest necessa-
rio, & non liberè; hoc est hereticum dicere ; ergo & conclusio
heretica est. probare videntur maiorem, siue antecedens hoc
pacto. non fuit aliquod instans ante illius creaturæ produc-
tionem, in quo Deus potuissest esse indifferens ante talis creaturæ
productionem; ergo non fuissest illi libertas ad illius creationem,
nam indifferentia est antecedenter ad actum.

Respondeo quod falsum est antecedens; ad cuius probationem
dico, quod in Deo non requiritur indifferentia antequam ab
ab eo actus producatur, cum hoc in eo sit perfectio intrinseca
sloquendo de productione ad extra] unde non debet intercedere
instans inter posse agere, & agere velle, cum sint simul in
eodem signo aeternitatis in re, quamvis respectu nostri ob im-
perfectionem nostri intellectus, detur talis distinctio inter age-
re, & posse agere, eo quia unico actu non possumus omnia
concipere.

Obijcies 10. illa creatura successiva secundum suam essen-
tiam deberet habere prius & posterius; ergo implicat aliquam
creaturam successivam dari ab aeterno probatur consequentia
ab aduersari ex eo, quod creatura illa esset ab aeterno & non
esset; esset ut supponitur, non esset quia haberet partem poste-
riorem;